

Членъ 10.

Какъ треба да задерживаме все
едно сердце.

Дѣте-то, кое-то тражи воли-те си, и има
всегда необыкновенія, е всегда досадително. За
да е любезно треба да е благодарно на все, когда
не щеме да отступиваме въ охоты-те на другы-те;
кой ще рачи да отстуне въ наши-те.

Членъ 11.

За самолюбіе.

Кой-то иска да живѣе самъ, не познава пол-
за-та си. Раздавай отъ добринны-те и придобито-
цы-те си. Научися да ся лишавашъ и да отсту-
павашъ отъ свои-те си желанія.

Членъ 12.

За благонравіе-то, и какъ не-
гова-та безмѣрность е ласкателство.

Человѣцы-те са учинили помежду си догово-
ръ на справедливости и должности; и това ся на-
зывается Благонравіе, когда въ тія ся сообразувать
со съ другы-те. За да ся умали мало големо-то на-
ше свирѣпство, измысленя взаимно-то почитаніе;
Отъ той торжественный чинъ родися лесть-та, и